

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Diumenge 10 de Octubre de 1897

Núm. 3.389

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 3.50
6 provincials trimestre. 10.00
Estranger i Ultramar. 12.00
Annells, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerias d'aquesta ciutat y de fora: En Barcelona, llogografia Mallofre, carrer Junquera, 6. No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop à la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo **DOCTOR BIADA**, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clinica y ab títol de las universitats de Berlin y Würzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecker y Landolt de Paris. Reb en **CONSULT** à Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 à 12 y de 4 à 5. Arrabal alt de Jesús, 38, sobre t Correu. Los demés dias à Barcelona, Claris, 44, cantonada à la Gran Via, de 11 à una y de 4 à 5.

CREMA LACTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Il·ltre. Academia Medich Farmacéutica de Barcelona.

Eficament recomenada pera augmentar la llet à las Mares de familia, y en quants casos s' hagi retirat per disgust, fluxetat, etc. Ab son ús, tota mare pot criar à sos fills durant lo temps de la lactancia.

Dipòsit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80 REUS

PERA L' DIA DELS MORTS

Riquissim y variat assortit de coronas, flors artificials, rams, pensaments y demés adornos propis pera nitxos, panteons y sepulturas y arreglo dels demés objectes que s' troban deteriorats.

Ultima novetat y gust exquisit, à preus limitadíssims. Se trobarà en lo domicili de las germanas

RIPOLL

Reus.—Carrer de S. Joan, 18, segon.—Reus.

Vinyas Americanas

DE

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, rer millions.—Preus reduhits y autenticitat garantissada.—Cinç millions d'estacas, y un milió de barbats.

GAS REUSENSE

Aquesta Societat instala canyerias y aparatos d' il·luminació y calefacció à qui ho solliciti, sans cap gasto per part del sollicitant, mediant lo pago del gas à 30 céntims de pesseta lo metre cúbich, y ab tal que l' consum anyal arribi à una cantitat determinada. Pera més informes y detalls, dirigir-se à la fàbrica.

Per los Pirineus y Mitj-dia de Fransa

LOURDES

Al eixir de Tolosa per la línea de Bayona, lo tren pren novament la direcció vers los Pirineus, a través

sent aquelles hermosas comarcas, sempre verdas, ricas y ben cultivadas, que, com deya molt bé nostre bon amich en Pascual en son magistral article al parlar d' aquestas encontrades, si alegren la vista, fan tristòr à tot bon espanyol al considerar la diferencia que hi ha ab nostra terra, al altre vessent de las mateixas montanyas. Be es veritat per aixó que la agricultura francesa té bona sort dels molts canals de rego y caudalosos rius que cursan per aquesta nació, tant, que apenas se passan sis ó set kilòmetres sense trobarne.

Arribarem à Tarbes, capital del departament dels Alts Pirineus y del bisbat del seu nom, y no poguerem resistir de fer una excursió à «Bagneres-de-Bigorre», lloch celebrat per sas ayguas y molt visitat durant l' istiu per los molts atractius que ofereix, tant, que 'ls francesos l' auomenan la *metrópoli* dels Pirineus. Lo tren, ab 26 minuts, va recorre los 22 kilòmetres que hi ha de Tarbes à Bagneres-de-Bigorre, deixantnos admirar de pas las deliciosas valls y montanyas que abundan en aquest país, los riuhets que arren passan juguetejant, los campanars dels pobles, rodons y punxaguts, las bonas carreteras, y aquells camps tan verts com si fossem en Maig, sense un pam de terra sens cultivar.

Bagneres està à 551 metres d' altura, en los Pirineus Centrals, enfront de Caufranc, en lo límit de nostras provincias de Huesca y Navarra y es una bonica població, al costat del riu Adour, plena d' hermosas xalets y jardins, ab amples y rectes carrers, parchs y passeigs; està rodejada de verdas montanyas, en las quals, com à tacas negras, s' hi veuhen las casas, d' istil suís, ab las barracas pera las vacas que arren se veuhen per tot, y s' ben una llet riquissima. Lo cassino municipal es un elegant y magnífich edifici, montat à la altura y ab la riquesa que saben fer aquestos *garçons*, rodejat per un gran parçh; y no molt lluny, en lo cim del puig més alt, hi ha la estàtua de la Verge

del Pilar, desde qual punt s' oviran los vehins monts, verdosos y humits per la rosada, comú en aquest lloch.

L' iglesia es d' una forma molt original, y las donas del poble, pera anar à missa, portan mantellinas blanques, y altres negras, en forma de caputxa.—Hi ha un bon establiment de bany salino-sulfatosos, pera combatre lo reuma, paràlisis, nervis, gola, anèmia en poch grau, y altres malalties.

De retorn à Tarbes, prenguerem lo tren pera Lourdes, la «Meca» dels francesos, y aixó fa que 'ls trens que afluixen à aquella religiosa població vegin continuament plens de gent devota, destacantse en ells nombrosos sacerdots.

Lourdes es una bonica vila d' uns 6500 habitants de dret, perque si aném à comptar los de fet casi duplican aquell número, tants son los tranzeunts que diariament la visitan; està situada al pen dels Pirineus, dins una vall rodejada d' altas montanyas, en la línea férrea de Cete à Burdeos y à Bayona, y es país de la Basconia. L' atrevassa l' riu Gave procedent de Pau, que davant del antic castell que domina la vila forma cascada que s' precipita ab torbellins d' aygua y espuma, voliant la Esplanada de la Basilica y la gruta de la Verge.

Tots los que hagin estat Lourdes han de conservar una impressió duradera de sa permanencia en aquest santuari, puig semblant en veneració à la que nosaltres professém à la Verge de Montserrat, es més gran la adoració que 'ls francesos tenen à dit lloch, aumentada per los frequents miracles que aquí s' realisan.

Al entrar en la població s' observa un mehiment tan especial, que no sabem com compararlo; hi ha una animació silenciosa, si 'm permeten la frase: figureu-vos lo dijous Sant à Barcelona, plens los carrers, pero la gent parlant en veu baixa y dirigintse tots vers lo mateix lloch, la Basilica de Lourdes. En los dos carrers principals no s' hi veuhen més que tendas d' estampers, imatjes y objectes religiosos, quals venedors s' anomenan, la majoria, parents de la *Bernadette*, l'afortunada doncella à la qual va apareixes la Verge y quina modesta casa en que habità es visitada ab veneració. Y apropòsit d' aquella permeteume que compti algo de sa historia, y de la aparició miraculosa.

Maria-Bernarda Soubirons nasqué en dit poble à 7 de Janer de 1844, y era filla d' uns pobres moliners; ocupada en sa infantesa en guardar remats, à la edat en que altres noyas acaban d' anar à escola, Bernadette no sabia llegir ni escriure, ella no coneixia més que son barratet y no parlava més que l' patuà dels Pirineus. En lo dia 11 de Febrer de 1858, Bernadette, acompanyada de sa germaneta y d' altre noyeta, anavan pel costat del riu Gave en busca de branças secas pera portarlas à llur casa payral en previsió dels rigors del hivern; arribadas davant la gruta de Massabielle, las altres noyetas s' internaren cap un riuhet que en aquella época existia en aquells encontorns, y Bernadette anava à fer lo mateix, quan va sentir un terratrèmol fondo paregut à una veu impetuosa; ella mirà y... oh misteri!... vegé un espectacle meravellós: en lo fondo de la gruta, en mitj d' una claretat resplandeixent, se li va apareixe la Verge Immaculada, respirant celestial bellesa y bondat, vestida ab una llarga túnica, blanca com la neu, ab cintura blava; un llarch rosari penjava de sa dreita, y à sos pens una rosa d' or. La hermosa senyora indicà à Bernadette que recités lo Sant Rosari, y se li aparegué altres tres voltes, fins que l' dia de la festa de la Anunciació la noyeta li pregà que li digués son nom, y la Verge li respongué: «Jo soch l' Immaculada Concepció y ab aquestas peraulas disposadas en forma d' aureola, en lliras adiamantadas so-

bre sa testa, hi ha la imatge de la Verge, de marbre blanch, en lo mateix siti en que aparegué a Bernadette.

La basílica de Lourdes es elegant y grandiosa; lo campanar, de bella construcció, remata ab una atrevida fletxa de forma obtagonal. L'edifici mideix 51 metres de largada y 21 d'amplada, y dirigi la construcció l'arquitecte Mr. Durand; lo constitueixen tres cossos, que venen á esser tres temples distints: lo primer es l'iglesia del Rosari; en lo centre de las dos hermosas rampas de pedra que remontan á la plataforma de la Basílica superior, formant una plassa circular inmensa, quals rampas, monumentals y en seu pendent, venen en semicircul, una per part, á finir enfront de dita iglesia, y tenen en sa part superior magnificas arcadas que las atravessan, de molts metres d'amplada; altrás dos escalas de marbre, en espiral, donan accés á la Basílica d'una part, y á la gruta de l'altra. L'iglesia del Rosari té magnificas portas de bronze daurat, ab relleus, y en son altar major un artístich grupo que representa la Verge donant lo rosari á Sant Domingo, estant los altres altars laterals completament plens d'ofrenas; sobre aquesta iglesia hi ha la cripta, circular, y també sos altars están plens d'ofrenas de fidels curats de sas dolencias y agrahts á la Verge, y demunt hi ha la Basílica (que es un moment tan elegant com rich de construcció) á la que hi dona accés una escalinata monumental; una preciosa estátua de Jesús, de marbre blanch decora la entrada, y l'interior es d'una riquesa incomparable per los preciosos mosaics, baixos relleus y magnificas obras artísticas que decoran lo temple y en especial l'altar major, en que destaca la imatge de Ntra. Sra. ab dotze estrelles d'or y diamants: los tetxos y columnas de las tres naus de que consta, están pledas d'infinitat d'estandarts de las repetidas pelegrinacions que aquí venen, d'espasas y altres trofeus y presents de devots, sobre tot cors d'or ó daurats, uns ab los mots pronunciats per la Verge, altrás ab paraules d'agrahiment, etc., etc.

Enfront de la Basílica hi ha la espayosa esplanada que va desde l pont del riu Gave fins la iglesia del Rosari, en una extensió d'uns 500 metres, y es un ample passeig rodejat d'arbres y jardins, y á l'altra part del riu hi ha ls magnífichs convents de carmelitas y de la Inmaculada Concepció, que, més que assils religiosos, pareixen palaus per sa construcció.

Pero l'clou de Lourdes es la gruta; es aquesta una cova irregular d'uns deu metres, en la que, com ja he dit, hi ha la imatge de la Verge en lo siti en que s'aparegué a Bernadette; en l'interior y als costats s'hi veuen mils y mils crosses depositadas per personas curadas; grans quantitats de ciris, alguns dels quals tenen més de 5 centímetres d'amplada, creman continuamente, y es tanta la quantitat de cera derretida, que han de plegarls á paletadas. Al costat de la gruta hi ha l'edifici de piscinas per als malalts, y la font de l'aygua miraculosa, que mana 5.000 litres per hora, continuamente está atestada de gent que beuen y omplen cantírets per durls a llurs casas.

Las nombrosas personas que constantment hi ha totas las horas del dia omplen los molts banchs que hi ha enfront de la gruta, al ayre lliure, y esperan torn para entrar en ella, están plenas d'un misticisme que comon; allí hi veyen totas las classes mescladas, l'aristócrata al costat del pobre, l'elegant dama rossantse ab la senzilla pejesa, es un dir, lo socialisme en acció; tota classe de tratijos, ab las varietats de las distintas regións, dels diferents habits de tants distints religiosos y monjas com se veuen. Y mes que tot, quan á la tarde surt la professó de rogativas para curar los malalts y veuen aquella inmensa gentada de totas edats y sexos, agenollantse y pregant ab extassis religiós; quan un malalt, un tul-lit, un coix, resulta curat, y ls crits de... *miracle, miracle!* repercuteixen per aquella gran plassa, l'ánima experimenta una sensació de goig tant gran que may mes s'olvida.

Ab motiu de trobarse allí varias pelegrinacions de distints llochs de Fransa, tingerem ocasió de presenciar una nit un espectacle maravellós, y fou la marxa de las antorxas, á la que hi concorregueren 10 ó 12 000 personas, totas ab un ciri á la mà, aglopadas cada qual á son respectiv estandard de llur regió; figureuvos una tranquila nit de Septiembre, de lluna clara llençant sos raigs sobre la montanyas, la vall y l'riu; al fondo la hermosa basílica, resseguida, las líneas de sa fatxada per bombetas eléctricas de distints colors y en lo campanar poderosos focos que l'omplia de llum. Del vehí mont del Calvari, qual cim lo coronas un gran Crist de marbre ab una creu de molts metres, baixavan los pelegrins entonant cantichs, y formant distints grupos; aquí ls bretons ab sos especials barrets, allí las provençals ab sas graciosas cohetes y altres

ab boinas, y altres, distintas totas, conservant mes que nosaltres lo vestit característich; y ompliren de gent y de llums l'esplanada y la gran plassa, fent un efecte fantástich y original, tenint tan hermós cuadro per march la montanya, los verts camps, lo riu, y en lo font, lo poble ab son antich castell. Y allí, devant del temple, tenint per tetxo lo cel plé d'estrelas quals brillants raigs se confonían ab los dels llums elétrichs y dels ciris, aquella gentada se prosternà, y agenollada resaren á la Verge de Lourdes para que ls donés felis retorn á sas llars, para reveure á llurs familias.

Y coneguent que aquesta *lettre* se fa ja massa llarga, se despedeix fins la próxima son affm.

J. KAISER

Septembre, 1897.

Castells al ayre

Nos pensin que ns referim al pilá ó la torre, ni l castell de vuyt que fan los nostres xiquets de Valls, no, ens referim á castells mes alts.

Los qui passém llargas temporadas al Mas, entre pagesos, ne sentím molts.

Ahir mateix quant trascolavan lo vi escoltava la conversa que tenian un pagés jayet dos homes de bon regent y un burdegás.

Parlavan de Sagasta, home que cap d'ells coneix personalment y feyan aná lo seu nom ab una franquessa que semblava haguessin dinat junts molts vegadas. Deya lo jayet: Aquest home que avuy maneja las xurriacas, no es dels que peguin fort, y fins me faria d'ell si no fossin los qui l rodejan. Si ell sapigués lo que costa l portar aquest vi que trascolem, dintre las botas, ja ns protegiria, mes com que no ho sap, sens cuydado l pot tindre.

Un altre treballador, una mica enmosquitat, deya: Aquest home que li dihen Sagasta, ¿que es mei je ó apotecari? perque si ho fos, podria preparar un cataplasme económic, que los un pagat, no fet ab fullaraca ni arrels ni llevors bullits, sino un *contrafort* á la agricultura, que de una vegada assegurés la sortida de nostres fruyts. Perque vajan, vendre lo ví á 18 pesetas, y pagar lo pá á duro no pot aná ni ab rodas. Aquí no mes s'hi fan los ceps de la vinya que avuy ja casi no produheixen, perque entre la filoxera y la secada, enguany venent lo ví á vuyt pesetas no farém pas la pau. En cambi si ara que tot lo mon te la atenció posada ab lo senyor Sagasta per veure ahont se decanta, se li fa entendre que per la majoria dels pagesos d'Espanya, ns vindria molt bé un tractat ab las nacions del mon, que agradantlos hi ví, no n poden beure, perqué los drets d'entrada pujan mes que l valor del fruyt, y ell que tot ho pot, volgués afavorirnos, nosaltres may mes pensariam ni ab carlins, ni republicans, perque lo que voldriam es treballar y arribar á bordo.

L'altre pagés que encara no havia dit aquesta boica es meva, esclatá á riure com un boig. tractantlos de tontos y de nens, que tot aixó que ns pensém de vendre lo ví cart y comprá lo pa barato no ho fará ni l Sagasta ni ningú d'Espanya. Aquí no es cuestió d'emplastres, ni cataplasmes, perque mireu lo que porta l diari; que s'están disputant los de Madrid los empires y sous, alló es una bota de sant ferrúol, *tants cuants n hi cauhen se fonan*. Ho entenen are? Preparémnos per carregants de paciéncia y si no s pot menjar pá menjarém coca.

Lo bordegás que havia estat molt atent ab los castells al ayre dels tres treballadors, arrancá un plor tot plegat dihent: Ja sé lo que sucehirá de tot aixó; d' aquí un any sorja, ó sigui mon enterro ab vida.

¿A cuantas consideracions se prestan las conversas de la nostre gent del camp!

PREP ANTON.

Torre Dolores Octubre 1897.

ARTS Y LLETRAS

Las músicas populares de las Regiones españolas

II.

La música gallega

En todas las naciones del mundo existe un género de música, conservada tradicionalmente per las clases baixas del poble y que s coneix per sa senzillesa, sa especial tonalidad, sos variats ritmos y altres circunstancias que li donan un caracter propi y original. Ayxo es la música popular.

Galicia es una bella terra que poseeix harmoniosos cantos molt expressius, ahont alguns compositors han estudiado ab *amore* delicadíssimas melodias, que després han transportado á sas composicions, com feu Bellini ab lo típic primer coro de la ópera *Sonámbula*, y mes encare ab la introducció del acte primer de *Lucia di Lammermoor* Donizetti, puig estant ab duas pesas calcadas enterament ab la *Muineira*, puig son ritmo, sa melodia y son acompañament son exactament los mateixos. Y aquesta coincidéncia no es casual, puig segons la *Historia de Galicia* escrita per D. Manuel Murguía, diu que Bellini y Donizetti havían demanat datos referents als cantos populares de Galicia, puig (anyadeix) que en sas obras desitjavan donar en alguns trossos de composició purament lo sabor imitativo d' algunos cantos populares.

També l malograt Gounod en sa ópera *Pilemon y Baucis*, en la sublim dansa de Bacants, li servi de Base la antiga *Alborada* gallega, y molts altres compositors han seguit las petjadas dels que citém, lo que prova lo gran valer dels cats d'aquella hermosa terra.

Me limitaré á fer una petita ressenya de tots los cantos populares notables que poseeix Galicia.

La Muineira. Es de combinació triple, (sis per vuyt) y l temps de rigodons. La melodia te algun parentesc ab las dels *inglanders* d'Escocia, y s compon de dugas ó mes parts ab frases de vuyt compassos cada una. Aqueixas composicions musicals deuen haver d'estar basadas sobre una tonalidad senzilla y de ritmo ben determinat. També poden variarse, pero en aquest cas han de conservar especialmente son caracter. *La Muineira* se toca ab gaita y tamboril y s canta. Veuse a aquí una estrofa.

Vinde nevas, vindé nevas
 arredor do men capote
 que á unhas heinas de casare
 é á outras heillas dar ó dote.

Los *Alalás* ó *L' Alalalaa*, originaria de las valls de la *Ulla*, es un cant que derrama en l'esperit una fruició comparable solzament á la que se sent contemplando aquellas incomparables comarcas. Acaba sempre ab una nota que s prellonga indefinidamente. Las coblas que que s hi cantan son cuartetos octasilabas.

A ruada. Cant gallego de pura rassa, son temps es *allegro*, ab compassos de dos per quatre; sa melodia está composta en períodos de tres compassos, lo cual li dona certa originalitat. La forma de versos que en ell se cantan son com regueixen.

Venña ó pandeiro á ruada!

Qu' estas son os mazarocas,
 Qu' hoizo teño de fiare.

Cant del Vierro. Aqueix cant perteneix á las duas regions fronterizas, Galicia y Leon. Es molt digne de notarse en ell la mesola del caracter musical gallego ab lo castellá. Consta de dugas frases de vuyt compassos cada una; la primera es melancólica y apasionada, y la segunda es bastant alegre y bullanguera, se escriu ab lo compasso dos per quatre y se sembla bastant ab los *Alalalás*.

Fiada. Es la reunió de donas en una casa ab l'objecte de filar per la mestressa de la mateixa, qui no obstant de pegarlas no més que ab un sopar, las veu sempre alegres. Se ls hi dona una gaita y hi fan cap joves para passar l'estona parlant y ballant. Son cant s escriu ab lo compasso de dos per quatre ab períodos de cinch compassos, son moviment es *moderatto*. Aquí va una cuarteta.

Unha noite me collaron
 n'unha fiada de lan;
 unha noite me collaron,
 outra non me collarán.

(Cant popular).

La Penla. Ball galaich, s'usa en la vila de Ponteareas, en la provincia de Pontevedra, la melodia de aqueix ball se executa en la professó del Corpus, als dos costats del Santíssim, com á guarda d'honor.

L' A taruto ó *A taruzo*. Aqueix cant es dels primitivos temps de Galicia, es un crit de guerra no inferior á un *jurrá!* D. Joseph M.ª Varela Silvéri, á qui Galicia deu apreciables investigacions sobre sa música popular, publicó no fa molt un interessant articulo en lo qual exposava algunas consideracions históricas sobre l'origen de dit cant.

La cerimonia relijiosa que doná origen al celebrat *A taruzo*, fon un grupo de pagesos al rededor d' una foguera en lo *lubre*, ahont ballavan entonant cantos peculiars del país, d' ahont prevenen las *fiadas*, *foidas* ó *filadas* á Galicia.

Los brigantins sigueren los primeros poblados de Galicia, segons se desprén de la historia. Se reunían en lo *lubre*, especie de bosch de pins, para resar al seu deu y saludar ab sentidas plegarias al sol, y entre la

GUIA DEL PASSATJER

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS.

De Reus á Barcelona

5⁰⁴ m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
 8⁵⁶ m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilafranca).
 12¹¹ t. mercancías, segunda y tercera.
 1⁵⁷ t. correo (per Vilafranca).

De Barcelona á Reus

5²⁵ m. (per Vilafranca).
 9⁴⁶ m. (per Vilafranca).
 15¹⁸ t. per id.
 7³⁹ t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9³³ m. — 1⁰⁴ t. — 3¹⁰ t. — 7¹⁹ y 9⁵⁷ nit.

De Mora á Reus

4²¹ m. — 8⁰⁰ m. — 12⁰⁵ t. — 6⁰⁴ t. — 7³⁶ n.

De Reus á Tarragona

8³⁰ m. — 9⁴⁷ m — 2 t. — 7⁰⁴ t.

De Tarragona á Reus

7³⁰ m. — 12²⁵ t. — 4³⁰ t. — 8²⁰ n.

De Reus á Lleyda

8¹⁰ m. — 5²³ t.

De Lleyda á Reus

5⁵⁰ m. — 3⁵⁰ t.

De Reus á Vimbodí

1²⁸ t. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Vimbodí á Reus

9⁵³ m. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Tarragona á Valencia

9³⁰ m. y 11³⁰ n.

De Valencia á Tarragona

11⁴⁴ m. y 6³⁰ t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d'arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona, 8³⁰ m.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5⁰⁰ m.
 Pera id. á las 2⁰⁰ t.

Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m
 Pera id. id. id. (per idem) á las 2⁰⁰ t.

Pera Tarragona, directe á las 7⁰⁰ n.
 Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8⁰⁰ m.

Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1⁰⁰ t.

Los pobles servits per peatons á las 9⁰⁰ m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que se deposita en los buzones después de la sortida del correo de Madrid, se le donará sortida a las 7 de la nit per Tarragona.

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIÓ CATALANA

- «Lo Catalanisme», per Valentí Almirall, 10 rals.
- «Quadros», per Emili Vilanova, 2
- «La Dida», per Joseph Feliu y Codina, 2
- «Cartas Andorranas», per Joseph Aladern, 2
- «Costums típicas», per id., 2
- «Alcover», monografía per id., 4
- «Poesias», per Manel Mariné-lo, 2
- «Oda á Barcelona», per Jascinto Verdaguer, 4
- «Lo Pl de las tres brancas», per id., 2
- «L. Agleya», per Ramon Masifern, 4
- «Creguis Bironenchs», per J. Massó Torrents, 12
- «La Fada», per id., 4
- «Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2
- «Anant pel món», per Santiago Russinyol, 16
- «Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell, 12
- «Obres catalanes», per Joseph Ixart, 20
- «Poesias», de Joan Maragall, 8
- «Alades», per Emili Guanyabens, 8
- «Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias, 8
- «Montalba», per Bosch de la Trixerria, 12
- «Quan jo era noy», per A. de Riquer, 20

Música vella, per E. Doria y Bonaplata, 12

«Figura y paisatge», per Narcís Oller, 12

«Tascant per les Serres», per J. Pons y Mas-saven, 12

- «Espectres», per Enrich Ibsen, 8
- «Obras dramáticas de la biblioteca del «Teatro Regional», á meytat de preu.
- «Cansons Catalanes», harmonisades per Enrich More-ra, han sortit:
- «Sant Ramón», 2 rals.
- «Planys», 2
- «El Maçoudi», per Brunet y Bellet, 4

SECCIÓ CASTELLANA

- «España tal cual es», per Valentí Almirall, 4 rals.
- «Patria y Región», per Salvador Golpe, 12
- «Un ensayo de Regionalismo», per Joan Mañé y Flaquer, 2

SECCIÓ GALLEGA

- «Odas de Anacreonte», per Florenci Vaamonde, 5 rals.
- Además están á la venda diferentes obras de celebrats iterats catalans, castellans y extranjeris.

Societat general de transports marítims á vapor de Marsella

Serveys del mes de Octubre de 1897

LINEA DIRECTA PERA 'L RIO DE LA PLATA

Sortirà de Barcelona lo dia 21 de Octubre directament pera Montevideo y Buenos Aires lo magnífich y ràpid vapor francés

ITALIE

LINEA PERA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortiran de Barcelona pera Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos-Aires los grandiosos y acreditats vapors francesos

lo dia 16 de Octubre lo vapor «Aquitaine»
 lo dia 21 » » » «Les Alpes»

Consignataris á Barcelona, RIPOL y C., Plassa de Palacio.—Barcelona.

ASCENSORES-SIVILLA

Hidráulicos y Eléctricos

MONTA CARGAS Y MONTA PLATOS

- APARATOS MOVIDOS
- ELEVADORES POR MOTOR
- DE VAPOR DE GAS
- TODOS Y Á BRAZO
- SISTEMAS

MUNAR Y GUITART

S. en C.

INGENIEROS Y ARQUITECTOS

LIBERTAD, 1, MADRID

La casa construye y tiene funcionando aparatos elevadores de todos los sistemas conocidos como son los de equilibrio superior, equilibrio inferior, hidrostáticos, fanticulares, de compensador, eléctrico, hidroeléctrico, mecánicos, á brazo, etc., que se describen en el CATALOGO GENERAL DE LA CASA.

Se facilitan Catálogos y Presupuestos

1897

Las verdaderas AGUAS MINERALES de

VICHY

del Estado francés, son los manantiales:

- VICHY-HÔPITAL Enfermedades del Estómago
- VICHY-GRANDE GRILLE Enfermedades del Egado
- VICHY-CÉLESTINS Enfermedades de las Vias urinarias, Diabetes, Gota, etc.

Véndense en las principales Farmacias, Droguerías y Depósitos de Aguas Minerales

Para evitar toda clase de substitutiones los consumidores deben siempre pedir y exigir: Vichy-Hôpital, Vichy-Célestins, Vichy-Grande-Grille